697/04

Den 10. maj 2004 blev i sag nr. 61.872:

xxxxx xxxxxxx xxxx
xxxxxxx xxxx xxxxxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over, at selskabet har afvist at udbetale ménerstatning svarende til 8 % mén efter et ulykkestilfælde den 1/10 1994.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Af sagens akter fremgår det, at klageren i forbindelse med motionsløb faldt og pådrog sig en skade på højre knæ.

Klageren anmeldte i 1994 skaden til Topdanmark Forsikring A/S, hvor hun tillige havde tegnet ulykkesforsikring. På grund af klagerens fortsatte problemer med knæet valgte Topdanmark Forsikring A/S først i 2002 at få fastsat stationærtidspunktet og henviste i den forbindelse klageren til en speciallæge.

Af speciallægeerklæring af 3/3 2003 fremgår bl.a.:

"**Resume og konklusion**

Det drejer sig om en nu 53 år gammel sekretariatschef, som den 1. oktober 1994 kom til skade med højre knæ, idet hun under løb faldt og slog knæet direkte mod as-

falt. Udover en mindre sårskade, påvistes langsgående revne i højre knæskal, behandlet med Don Joy i 6 uger. Fik det efterfølgende bedre, og løb ca. 30 km om ugen. Der var dog til stadighed lidt murren i knæet. I 1997 tilkom låsningstilfælde, pt. behandledes med fysioterapi. Fortsatte med at løbe, men knægenerne blev stadig værre. Stod længe på venteliste til kikkertundersøgelse af højre knæ, som endelig blev gennemført i november 2001.

Her påviste man nogen grad af bruskforandringer overalt i knæet, men især svarende til knæskallen. Der påvistes også en knusningslæsion bagtil i indvendige menisk. Skadet meniskvæv blev fjernet, og pt. fik det bedre, og går nu ture, cykler og svømmer, men løber ikke. Der kommer smerter på indsiden af knæet, hvis hun går langt, og der er altid nogen grad af hævelse. Ved undersøgelse findes en lille en bøje- og strækkemangel i højre knæ, 1 cm. quadriceps og crus-atrofi på højre side, skurren bag knæskallen og let hævelse over knæskallen, dog ingen ansamling i leddet.

I forbindelse med faldet i oktober 1994 pådrog pt. sig altså et længdegående brud på knæskallen. En sådan skade har normalt en god prognose, idet der dog samtidig kan foreligge en bruskskade, som kan medføre blivende gener. Man kan ikke udelukke, at pt. på det tidspunkt har fået en menisklæsion, men egentlige meniskrelaterede gener tilkommer først i 1997. Der har ikke tidligere været problemer eller traumer af højre knæ. Årsagen til de nuværende gener kan i nogen grad tilskrives de relativt svære bruskforandringer bag knæskallen, men også forandringerne i indvendige ledkammer. Eftersom der nu foreligger grad 1-2 slidgigt i knæet, som beskrevet ved kikkertundersøgelsen, må man forvente, at knægenerne langsomt vil forværres med tiden.

Diagnosen

Fractura patellae dxt. sqv. (Følger efter brud på højre knæskal) Læsio menisci medialis gen. dxt. seqv. (Følger efter læsion af indvendige menisk i højre knæ) Arthrosis gen. dxt. (Slidgigt i højre knæ)"

På baggrund af ovennævnte speciallægeerklæring har Topdanmark Forsikring A/S ved skrivelse af 11/3 2003 til klageren udbetalt hende en ménerstatning svarende til 8 %.

Der blev ved afgørelsen blandt andet lagt vægt på, at ulykkestilfældet havde medført gener i højre knæ på grund af slidgigt, som til dels var en følge af ulykkestilfældet, samt let bevægeindskrænkning og muskelsvind, smerte og skurren.

Af klageskrivelsen fremgår bl.a.:

> "På denne baggrund anmeldte jeg herefter sagen til mit andet forsikringsselskab Tryg, idet jeg også mente, at Tryg måtte udbetale erstatning på baggrund af speciallægeerklæringen. Tryg finder imidlertid, at sagen er forældet, da dette forsikringsselskab mener stationærtidspunktet har været i 1995. Jeg mener de 2 forsikringsselskaber bør drage den samme konklusion på de samme lægelige oplysninger. Derfor mener jeg mig berettiget til også at få udbetalt 8 % menerstatning fra Tryg."

I selskabets skrivelse af 18/8 2003 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Vi modtog den 24. marts 2003 brev fra vores kunde B.S.B. som var vedlagt speciallægeerklæring udfærdiget af speciallæge I.H., samt breve til og fra Topdanmark. Af brevet til os fremgår det, at vores kunde ønsker en erstatning svarende til en méngrad på 8%, udbetalt.
>
> Den 12. april 2003 sendte vi brev til vores kunde, hvor vi bad om at der blev udfyldt en skadeanmeldelse.
>
> Vi modtog den 7. maj 2003 anmeldelse hvor det fremgår, at ulykkestilfældet skete den 1. oktober 1994.
>
> På baggrund af de oplysninger vi har modtaget i sagen, har vi vurderet, at tilstanden efter ulykken har været stationær siden 1995, og da anmeldelse af ulykken først er modtaget i marts 2003 har vi afvist, at behandle sagen, fordi denne i henhold til Forsikringsaftaleloven's § 29 er forældet.
>
> Den 22. juni 2003 modtager vi brev samt samtlige lægelige akter fra vores kunde hvor hun meddeler, at hun ikke er enig i vores afgørelse, da Topdanmark ikke har anset sagen for at være forældet.

Den 26. juni 2003, sender vi brev til vores kunde hvor vi fastholder, at kravet er forældet i henhold til 5 års reglen i Forsikringsaftalelovens § 29."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder at måtte give selskabet medhold i, at klagerens krav er forældet ved selskabets modtagelse af skadeanmeldelse i maj 2003, jf. forsikringsaftalelovens § 29's 5-årige forældelsesregel.

Nævnet finder allerede af den grund ikke anledning til at kunne kritisere, at selskabet har afvist at udbetale ménerstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen